

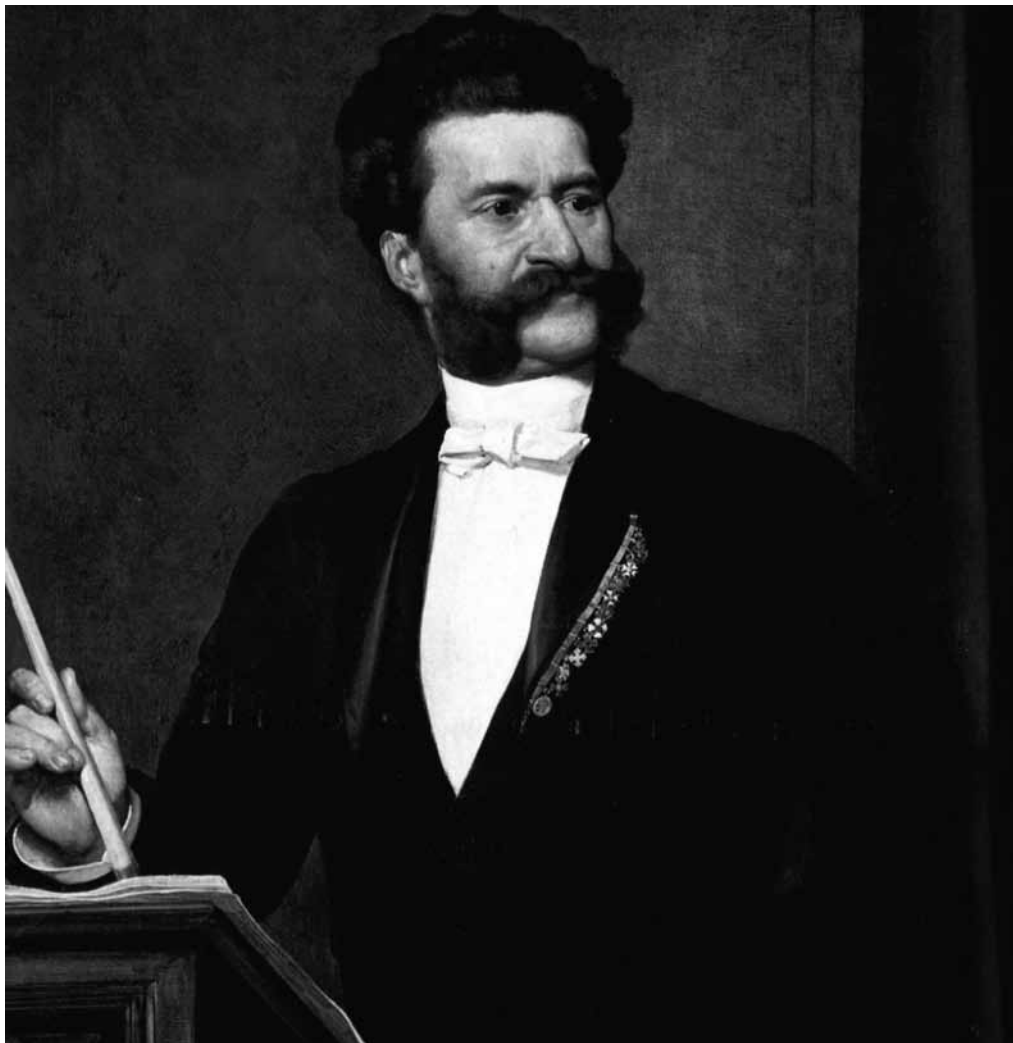
zondag

02.01.2011

15.00 Concertzaal

WEENS NIEUWJAARSCONCERT

Brussels Philharmonic

CONCERTGEBOUW BRUGGE

Biografieën

Brussels Philharmonic – het Vlaams Radio Orkest werd in 1935 opgericht als studio-ensemble onder de vleugels van de openbare omroep. Vandaag is het een modern en flexibel orkest dat regelmatig concerteert in de belangrijkste Vlaamse concertzalen. Het orkest richt z'n ogen vooral op 20e-eeuwse muziek, maar draagt ook het romantische repertoire een warm hart toe. Daarnaast profileert Brussels Philharmonic zich op het gebied van de hedendaagse muziek en de filmmuziek. Dankzij duurzame samenwerkingen met diverse gastdirigenten ontwikkelt het orkest voortdurend nieuwe manieren van concerner en kunnen andere muziekgenres en kunstdisciplines verkend worden.

Avi Ostrovsky, geboren in Israël, voltooide zijn muziekstudies aan de Rubin Academie in Tel Aviv. Na het winnen van de eerste prijs van de Nicolai Malko International Competition for Young Conductors in Kopenhagen in 1968, werd hij uitgenodigd om verschillende orkesten van over de hele wereld te dirigeren. In 1970 richtte hij zelf het Israel Kibbutz Orchestra op. Avi Ostrovsky heeft orkesten gedirigeerd als London Symphony Orchestra, London Philharmonic Orchestra, BBC Philharmonic, WDR Sinfonieorchester Köln en Israel Philharmonic.

Uitvoerders en programma

**Brussels Philharmonic –
het Vlaams Radio Orkest**

Avi Ostrovsky: dirigent
Otto Derolez: concertmeester

Greet Samyn: presentatie

—

Nieuwjaarstoespraak burgemeester
Patrick Moenaert

Johann Strauss jr. (1825-1899)
Overture 'Die Fledermaus'

Antonín Dvořák (1841-1904)
Slavische Dans nr. 2, opus 72, B.147

Antonín Dvořák
Slavische Dans nr. 8, opus 46, B.83

Johann Strauss jr.
Kaiser-Walzer, opus 437

— pauze —

Franz von Suppé (1819-1895)
Overture 'Dichter und Bauer'

Johann Strauss jr.
Annen-Polka, opus 117

Johann Strauss jr.
Rosen aus dem Süden, Walzer, opus 388

Johann Strauss jr.
Leichtes Blut, Polka schnell, opus 319

Johann Strauss jr.
Unter Donner und Blitz, Polka, opus 324

Johann Strauss jr.
Vergnügungszug, Polka schnell, opus 281

Johann Strauss jr.
An der schönen blauen Donau,
Walzer, opus 314

Johann Strauss Sr. (1804-1849)
Radetzky-Marsch, opus 228

Na het concert nodigen we u uit om samen met Patrick Moenaert, burgemeester van Brugge en ere-voorzitter van het Concertgebouw, bij een gratis glas champagne en een hapje het nieuwe jaar feestelijk in te zetten.

Interparking

Dit concert werd mogelijk met de steun van Interparking: www.interparking.com. Het feestelijk kader werd gerealiseerd door Frederiek Van Pamel en Lauretum. De hapjes worden u aangeboden door Brugge kazen.

De walsen van Johann Strauss jr.

Aan het begin van de 19e eeuw was de populariteit van de wals in Frankrijk en Engeland tanende. Enkel in Wenen kon het dansgenre zich in een hoge actualiteitswaarde blijven verheugen. Dat was mede op rekening te schrijven van een nieuwe generatie componisten die zich tot doel hadden gesteld de wals op een hoger compositorisch plan te tillen. Een van hen was Joseph Lanner (1801-1843). Hij was vanuit de *ländler* (een dans uit een Oostenrijkse plattelandsregio) tot de wals gekomen en zijn walsen vielen op door een grote melodische inventiviteit. Een vriend (en later een vriendschappelijke rivaal) van Lanner was Johann Strauss sr. (1804-1849), wiens walsen vooral uitblonden in ritmisch opzicht. Aanvankelijk brachten beide componisten hun werk uit in een reeks van zeven of vijf walsen. Het tempo werd geleidelijk opgevoerd; een inleiding en een coda met reminiscenties aan de belangrijkste thema's werden gebruikelijk. Toen Strauss met zijn orkest internationaal begon te toeren, verwierf hij grote populariteit.

Na de dood van Lanner kwam Johann Strauss jr. op de voorgrond. Ook diens broers Eduard en Josef waren actief op de muzieksce­ne. Johan Strauss jr. (1825-1899) schreef op 6-jarige leeftijd zijn eerste wals. Hij was voorbestemd om de bankwereld in te gaan, maar kreeg intussen toch muzieklessen, en vond uiteindelijk in de wals zijn definitieve biotoop. Toen hij vanaf 1844 zijn eigen werk uitbracht, bleek dat hij kwalitatief niet moest onderdoen voor de walsen van zijn vader. In 1863 werd hij 'Hofballmusikdirektor' in Wenen. Het meest koortsachtige moment was vanaf dan elk jaar de carnavalperiode, het Weense balseizoen bij uitstek. Net als zijn vader reisde Strauss jr. veel. Voor zijn bezoek aan andere landen werd hij telkens verzocht nieuw werk te schrijven (waarbij hij vroeger werk opnieuw gebruikte). Zijn walsen waren niet meer, zoals

bij Lanner en zijn vader, schatplichtig aan herbergen van het platteland of biertuintjes; veeleer reflecteerden ze het hedonistische van de Weense maatschappij. De vroege walsen van Strauss jr. lagen nog in de lijn van de esthetiek die zijn vader volgde. Vanaf 1860 verbond hij die esthetiek met de lyriek van Lanner, en kwam hij aldus tot een eigen stijl. Zijn meest doorslaggevende werken schreef hij tussen 1860 en 1870.

Intussen werden de *opéras bouffes* van Offenbach en de operettes van von Suppé steeds populairder in Wenen, en Strauss besloot op die kar te springen. Zijn *Die Fledermaus* is duidelijk Offenbachiaans, maar doorspekt met Weense humor. In deze operette is de ouverture een samenvatting van de belangrijkste melodische ideeën.

De klassieke kunstmuziek heeft in de 19e eeuw – en ook nu nog – vaak een enigszins ambivalente houding aangenomen tegenover het zogenaamde 'lichtere' (al dan niet volkse) genre. Dan hebben we het over volkse elementen, melodieën en dansen zoals de *ländler* en de wals, maar ook over de meer gestileerde uitingen ervan, zoals, nogmaals, de wals. In klassieke kunstmuziek worden melodieën uit volksmuziek als exotisch element geïntegreerd. In sommige gevallen (denken we aan de *ländler* van Mahler) wordt het 'eenvoudige' van een wals ingepast in een allesomvattend filosofisch concept, in andere gevallen wordt het met nationale trots (cfr. de Nationale Scholen) in de kunstmuziek geïntegreerd. Met andere woorden: er wordt altijd 'iets' mee gedaan. Een wals op zichzelf lijkt niet volwaardig, in vergelijking met andere uitingen zoals een vioolsonate. Componisten die zich enkel op walsen, galops en polka's toelagen worden niet echt serieus genomen, of op zijn minst

sceptisch bejegend. Een van de beroemdste uitzonderingen op deze houding is Johannes Brahms. Deze componist van gerenommeerde symfonieën, kamermuziek en koorwerken had een mateloze bewondering voor het oeuvre van Johann Strauss jr., en liet zich ontvallen dat hij zijn volledig werk opzij zou schuiven indien hijzelf maar een werk als *An der schönen blauen Donau* had kunnen schrijven. Brahms had er, in tegenstelling tot veel van zijn tijdgenotencomponisten, geen moeite mee het zogenaamde 'lichtere' genre

op gelijke hoogte te plaatsen als de 'ernstige' kunstmuziek.

Het werk van Strauss jr. wordt alleszins gekenmerkt door een orkestratie die fijnzinniger is dan men doorgaans denkt, en door een ritmiek die gedifferentieerder is dan genres als wals, polka (levendige muziek in twee tellen) of galop (meeslepende dans in twee tellen) doen vermoeden.

Yves Senden

Böhlers silhouettes of Strauss conducting waltzes in heaven. Brahms and Mozart are among the dancers.

Franz von Suppé

Franz von Suppé is de componist van de razend populaire ouverture *Dichter und Bauer*. Hij werd geboren op 18 april 1819 in de Dalmatische havenstad Split (Spalato). Zijn volledige naam was al even ingewikkeld als onze huidige staatsstructuur: Francesco Ezechiele Ermenegildo Cavaliere Suppé Demelli! Zijn vader was een Oostenrijks staatsambtenaar, zijn moeder een geboren Weense. De muzikaal begaafde Franz studeerde fluit en componeerde op 13-jarige leeftijd een *Missa dalmatica* die pas veertig jaar later in een herziene versie werd gepubliceerd. Zijn vader stuurde hem naar Padua om rechten te studeren, maar na diens dood in 1835 vestigde hij zich definitief in Wenen met zijn moeder. Hij volgde er les bij Ignaz Seyfried (1776-1841), een ex-leerling van W.A. Mozart, en bij de Weense hoforganist Simon Sechter (1788-1867). Op 21-jarige leeftijd werd hij kapelmeester aan het Theater in der Josefstadt. Die functie oefende hij later ook 17 jaar lang uit aan het Theater an der Wien (waar op 24 augustus 1846 zijn *Dichter und Bauer* in première ging) en van 1865 tot 1882 aan het Carltheater (Theater in der Leopoldstadt). Hoewel hij geïnspireerd werd door de muziek van Offenbach, mag Suppé toch beschouwd worden als de vader van de Weense operette: voor zijn Weense theaters componeerde hij maar liefst 211 werken waaronder 180 kluchten en balletten en 31 operettes. Vele van zijn operettes zoals *Flotte Bursche* (1863), *Die Schöne Galathea* (1865), *Leichte Kavallerie* (1866) en vooral *Boccaccio* (1879) waren destijds in Wenen wereldberoemd. Franz von Suppé was vrijgezel. Volgens de Nederlandse musicoloog Otto Glastra van Loon 'hield hij er in plaats van een gade een krijsende papagaai op na. Zijn werkkamer was behangen met geschilderde doodskoppen en andere griezeligheden. En als gezegd, na gedane arbeid als dirigent aan

de bekende Weense theaters legde hij zich steevast te ruste in een aangemeten doodkist. In deze lugubere omgeving, begeleid door Lorres lawaai, vloeide de rijke muzikale bron die de luchtige melodieën heeft opgeleverd die de hele wereld kent.' In zijn laatste jaren werd hij geteisterd door zenuwpijnen, maar uiteindelijk overleed hij aan kanker op 21 mei 1895. Ja, zowat de meest lichtvoetige muziek aller tijden werd gecomponeerd door een man die in een doodskist ging slapen!

Johan Huys

Brussels Philharmonic – het Vlaams Radio Orkest

concertmeester	cello	trompet
Otto Derolez	Karel Steylaerts	Ward Hoornaert
	Francis Mourey	Luc Sirjaques
eerste viool	Kirsten Andersen	trombone
Lei Wang	Jan Baerts	David Rey
Olivia Bergeot	Barbara Gerarts	Marc Joris
Annelies Broeckhoven	Emmanuel Tondus	
Stefaan Claeys	Livin Vandewalle	bastrombone
Andrzej Dudek	Elke Wynants	Tim Van Medegael
An Simoens	contrabas	
Philippe Tjampens	Marc Saey	tuba
Saartje De Muynck	Thomas Fiorini	Hugo Mathysen
Veerle van Roosbroeck	Tino Ladika	
Hugh Desmond	Philippe Stepman	pauken
Linde Devos	Fabienne Kramer	Gert D'Haese
Ezequiel Larrea	Martje Hermans	
Marissa Verlinden		slagwerk
tweede viool	fluit	Herman Truyens
Gudrun Vercampt	Caroline Simon	Tom De Cock
Marc Steylaerts		Gerrit Nulens
Caroline Chardonnet	fluit, piccolo	
Cristina Constantinescu	Katlijne Sergeant	harp
Ion Dura		Annelies Boodts
Bruno Linders	hobo	
Eleonore Malaboeuf	Joost Gils	
Karine Martens	Maarten Wijnen	
Francis Vanden Heede		
Ilse Vantendeloo	klarinet	
Persida Dardha	Eddy Vanoosthuyze	
Randostina Tchalakova	Danny Corstjens	
altviool	fagot	
Nathan Braude	Karsten Przybyl	
Griet Francois	Alexander Kuksa	
Philippe Allard		
Agnieska Kosakowska	hoorn	
Anna Przeslawska	Anthony Devriendt	
Barbara Peynsaert	Jos Verjans	
Patricia Van Reusel	Mieke Ailliet	
Eva Frühauf	Gerry Liekens	
Anzhim Medetbayeva		

Pierre-Laurent Aimard © Felix Broede

Wim Henderickx © P. Maes

vr 14.01.11 / 20.00 / Concertzaal

Pierre-Laurent Aimard / Liszt. Pianosonate in b

Pierre-Laurent Aimard wordt wereldwijd beschouwd als een van de grootste pianisten van onze tijd. Naast broeierig intense sonates van Wagner, Berg en Scriabin, vertolkt hij de weergalozes *Pianosonate in b* van Liszt, een werk waarin de componist formele en harmonische experimenten koppelt aan een duizelingwekkende virtuositeit.

do 10.02.11 / 20.00 / Concertzaal

Bolero / Brussels Philharmonic

Ravels *Bolero* en Bartóks *Concerto voor twee piano's, slagwerk en orkest* zijn een must binnen een slagwerkfestival. Brussels Philharmonic creëert met solist Gert François bovendien een gloednieuw slagwerkconcerto van Wim Henderickx, de Vlaamse componist en slagwerker die zijn inspiratie vaak in buiten-Europese culturen vindt.

In het Concertgebouwcafé kunt u gezellig nagenieten met cultuurliefhebbers en mogelijk ontmoet u er ook de artiesten.

WWW.CONCERTGEBOUW.BE
+32 70 22 33 02
IN&UIT, 'T ZAND 34, BRUGGE

PROVINCIE
West-Vlaanderen

BRUGGE

FLUXYS

DeMorgen
een open geest heeft meer

Knack
Wetenschap
focus

Klara

SOBRA

focus • wtv